

3289 2den Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3290

Stegen, og med det Samme — jeg veed ikke, om nogle af de ærede Medlemmer ere praktiske i den Henseende — refererer man, at der gaaer Ild i hele Stadsen, thi det er brandbare Sager, og Ilden vil derfor let komme over Pladen og forbrænde hele Stegen. Hvis Spaden derfor ikke skulde være bedre i andre Retninger end som Stegepænde, saae det daarlige ud. Jeg skal ogsaa bemærke, hvad den ærede Ordfører ligeledes anførte, at naar den ret tidt skulde paa Ilden, vilde dens Hærdhed snart forvandles til Blødhed, hvad der er Flere her i Salen, som ikke synes om. I ethvert Fald kan jeg ikke istemme den Roes, der er skænket denne Spade, og jeg gjentager, at jeg har talt med Adskillige, der have været af samme Mening, ligesom der ogsaa er Mænd her i Salen, hvis Sønner have deeltaget i de sidste Feirebvelser, og som i Et og Alt have betragtet det Samme. At man ikke, som det er fremhævet fra Ministerens Side, har hørt Klage over den Uleilighed, Spaden fører med sig, er ikke saa sært, thi jeg har nogen Erfaring for, at, naar man har en forudsattet Jølelse af, hvad Ens Foresatte ønske, er det ikke nogen let Sag at faae sin Indsigelse bragt frem og at faae den til at naae sit Maal. Jeg kjender ikke saa noie Jordbunden ved Hald og i Omegnen deraf, men den er formodentlig meget let at behandle med en klein Spade, og jeg kan sige, at Enhver, der kan grave, der har gravet, og som er vant til at have en Spade i sin Haand, vil, saasnart han faaer fat paa denne Spade, kunne sige, at det ikke vil være muligt at udrette Noget med den i anden Jord end i let og løs Sandjord. Det er dog imidlertid ikke givet, at vor Armees, naar den skal prøves i alvorlige Tilfælde, vil blive prøvet paa en sandet Jordbund, det kan gjerne skee paa en stærk eller leret Jord, og da vilde de store Forestillinger om denne Spade efter mine Begreber gaae op i Duist; det vil vise sig, at den ikke kan bruges. Een Ting skal jeg dog endnu sige, og det er, at Spaden vistnok, saavidt jeg kan sjonne, er af udmær-

ket Materiale, og saalænge den ikke bliver brugt i Grus eller stenet Jordbund og saalænge den ikke bliver blødgjort i Ilden, vil den vistnok være udmærket til at hugge Træ med; men i ethvert Fald er den ingenlunde saa god dertil, at jo Sablem er endnu bedre; at fløve Brænde med Sablem har jeg selv saa ofte prøvet. Spaden vil paa Grund af dens Hårdhed paatvært altid være mindre god dertil, idet den, da den er hult, altid vil sjeedre noget paa et haardt og fast Stykke Brænde. Disse ere i Korthed de Grundringer, jeg har imod denne Spade, og jeg kan ikke gaae ind paa at forsyne Armeen med flere Spader af den Slags, end den allerede er i Besiddelse af; jeg maa saaledes tilraade, at man stemmer for Mindretallets Forslag, der gaaer ud paa at nægte de dertil forlangte Penge.

Krigsministeren: Naar Udvalget i Betænkningen Nr. 22 har udtalt det Dufte, at der maatte meddeles Rigsdagen en aarlig Beretning om Underviisningsanstalternes Virksomhed, er det et Dufte, som jeg gjerne lover at imødekomme, navnlig saaledes begrændset, som den ærede Ordfører angav. Jeg behøver vist ikke nærmere at godtgjøre, at hvis der skulde foreligge en fuldstændig Beretning om alle Underviisningsanstalters Virksomhed ved Hæren, vilde det være et overmaade omfattende Arbejde, som vilde kræve Anvendelsen af en meget betydelig Arbeidskraft, men saaledes begrændset, som det blev udtalt af den ærede Ordfører, skal jeg gjerne sørge for, at Beretning foreligger Rigsdagen næste Aar. Under Nr. 23 i Betænkningen har Udvalgets Fleertal udtalt, at efter detses Anskjelse har Ministeren endnu ikke fundet Anledning til at bringe Bestemmelsen i den oprindelige Plan om Varigheden af det for Artilleri- og Ingenieur-Afdelingen oprettede Censur i notere Dvereensstemmelse med Hærloven, og henleder derfor hans Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal. Denne Sag har tidligere engang været forhandlet her i Salen, og Ministeren fik den